

Veeti-kuutin vuosi

Teksti ja piirrokset
KAARINA TIAINEN

On luminen talvi.

Viima puhaltaa ja ujeltaa Saimaalla, mutta muuten on hiljaista ja rauhallista.

Minä, pieni saimaannorpan kuutti Veeti, lepään suojaisassa lumiluolassa äitini kyljessä. Vaaleanharmaa, paksu turkkini sekä äidistä imemäni maito lämmittävät mukavasti.

Minun täytyy juoda paljon rasvaista maitoa, jotta vahvistuisin ja kasvaisin isoksi norpaksi.

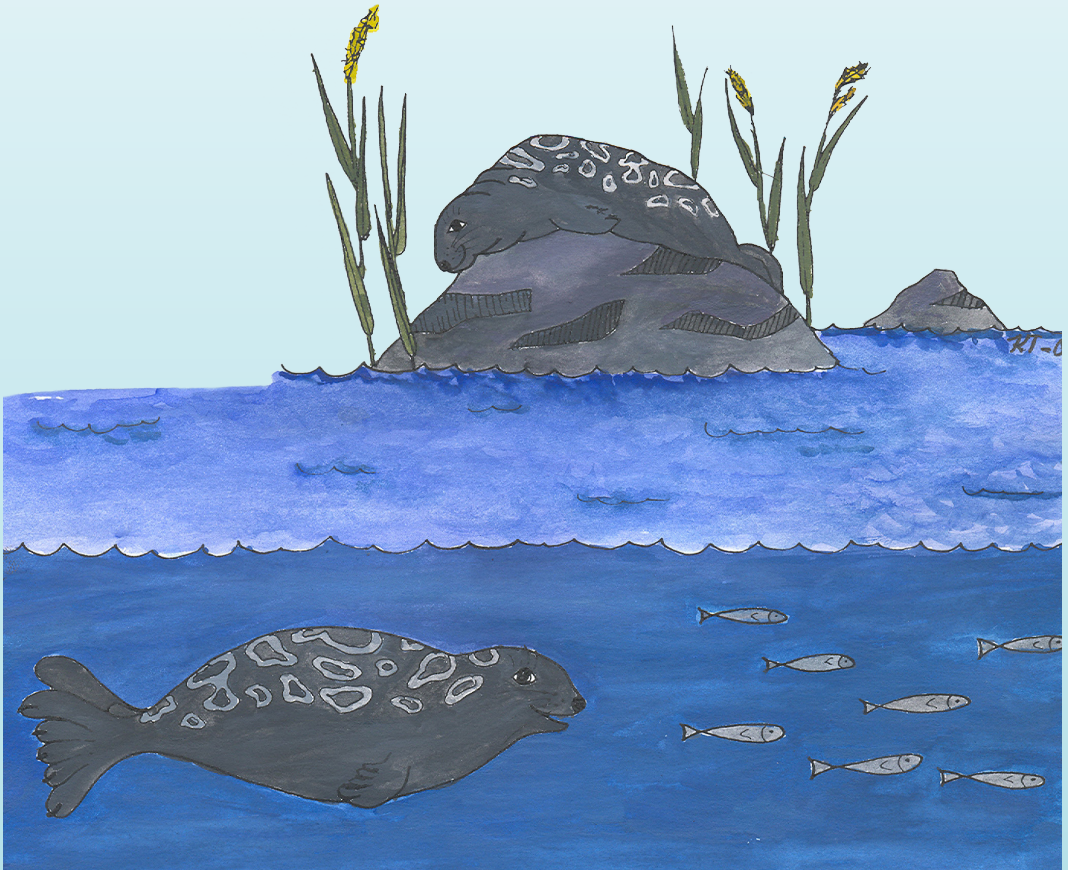
Kevät on jo pitkällä.

Vauvakarvani on hävinnyt, ja alan muistuttaa jo ihan oikeaa saimaannorppaa.

Olen oppinut uimaan, kalastamaan ja syömään kaloja. Nämä ovatkin hyvin hauskoja puuhia! Kotivesilläni ihminen ei saa kalastaa verkoilla, joten minun ei onneksi tarvitse pelätä niitä.

Äitini on kiivennyt kivelle ja loikoillut siellä jo tuntikausia. Hänellä on menossa karvanvaihto aika, ja siksi kivellä on kiva kuivattaa vanhaa turkkia ja rapsutella sitä pois. Välillä se on aika hassun näköistä.

Äitini on koko ajan hyvin tarkkana. Jos joku vaara uhkaa, äiti pulahtaa veteen ja sitten me uimme kovaa vauhtia karkuun.

Huh hellettä!

Onpas kesällä kuuma. Vesikin on tosi lämmintä.

Kotivesilläni ei ole enää niin rauhallista kuin ennen. Ihmiset ovat lomillaan muuttaneet kaupungeista rannoille asumaan, ja veneitä kulkee joka puolella edestakaisin. Se hieman hirvittää minua, mutta yleensä uteliaisuuteni voittaa. Seurailen mielelläni ihmisten touhuja ja varsinkin heidän kalastusreissujaan.

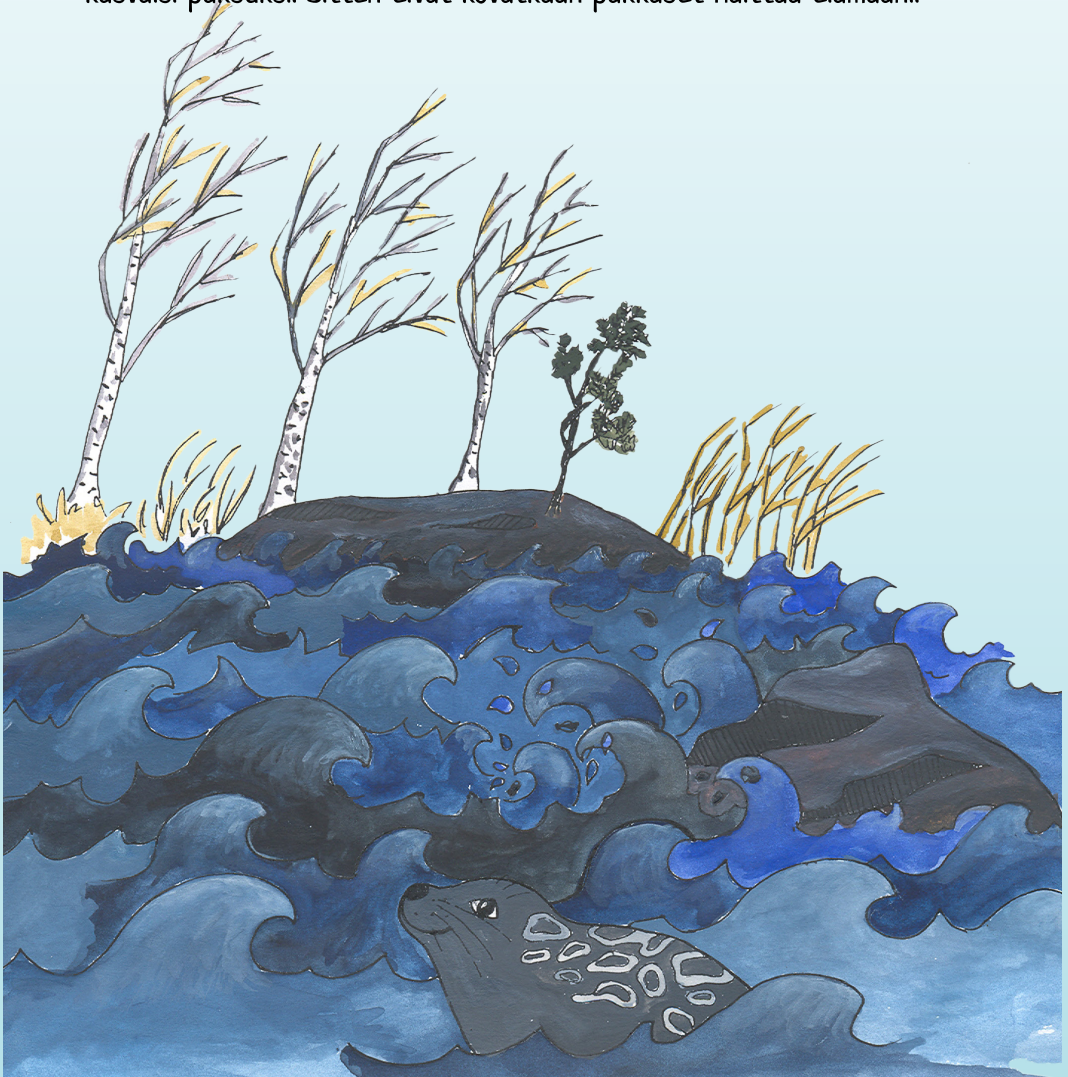
Äiti on kuitenkin neuvonut olemaan varovainen. Ihan liian lähelle ihmistä ei pidä päästää, vaikka eivät he mitään pahaa halua saimaannorpalle tehdäkään.

Syksy on ihmeellistä aikaa!

Ensin on niin kaunis ja värikäs ruska, ja sitten yhtäkkiä koko maisema on harmaa ja synkkä.

Mutta minusta on mukavaa, kun vesillä on taas rauhallista. Vain aallot myllertävät, eikä ole liian kuuma.

Minun täytyy syödä kovasti kalaa, jotta rasva- eli traanikerrokseni kasvaisi paksuksi. Sitten eivät kovatkaan pakkaset haittaa elämääni.

Joulun aikaan vesi on jäätynyt.

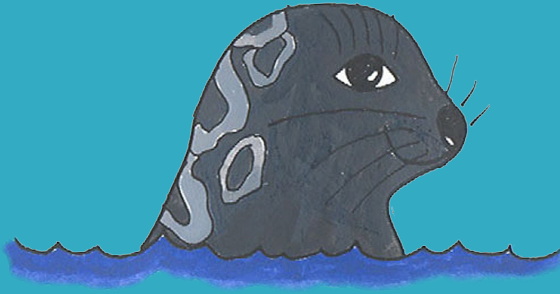
Lumisateet muuttavat Saimaan valkoiseksi, ja lumi kinostuu saarten rannoille.

Juuri tällaista talvea me norpat aina toivomme!

Haluan rakentaa itselleni oman lepopesän. Kaivan ensin terävillä kynsilläni avannon ja koverran sitten hankeen mukavan pesän, jossa on hyvä lepäillä uintireissujen välillä. Vielä on tehtävä hengitysavantoja, joista voi välillä käydä haukkaamassa happea.

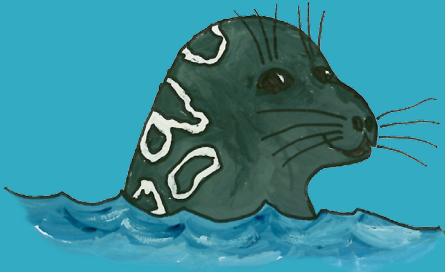
Kyllä elämä Saimaalla on sitten mukavaa, tuumin ja potkaisen itseni räpylällä herkullisen muikkuparven perään.

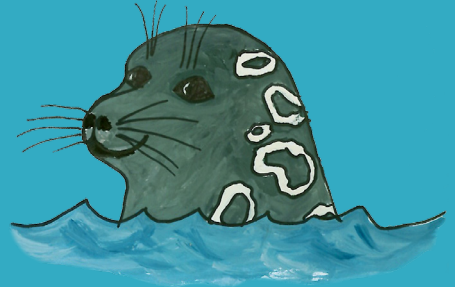

Hei! Minä olen Veeti-saimaannorppa.

Hei Veeti! Hauska tavata! Me olemme serkkujasi.

Minä olen
Larissa-laatokannorppa.

Ja minä olen
Inga-itämerennorppa.

Suomen luonnonsuojeluliitto

Esite on päivitetty ja julkaistu Yhteinen saimaannorppamme LIFE -hankkeessa [Our Saimaa Seal LIFE, LIFE19 NAT/FI/000832]. Hanke on saanut rahoitusta Euroopan unionin LIFE-ohjelmasta. Aineiston sisältö heijastelee sen tekijöiden näkemyksiä, eikä Euroopan komissio tai CINEA ole vastuussa aineiston sisältämien tietojen käytöstä.

Tekstit ja piirroukset: Kaarina Tiainen. Tekstien muokkaus: Jannika Paananen. Taitto: Hanne Kosonen.
Suomen luonnonsuojeluliitto ry, 2023.